

PROGRAM:

1. Ottorino Respighi: Danse antiche ed Arie
Balletto - Gagliarda - Villanella - Passo mezzo
e mascherada
 2. Ján Cikker: Spomienky,
tri skladby pre sláčikový orchester, flautu, hobo,
klarinet, fagot a kornu, dielo 25
Barcarola - Pastorale - Balada
 3. Eugen Suchoň: Nox et solitudo,
päť piesní pre mezzosoprán a malý orchester na
básne Ivana Krasku, dielo 4
Zmráka sa... — Balada — Stará romanca —
Hľa, luna bledá... — Topole...
- Prestávka
4. Johann Sebastian Bach: Suita D-dur
Ouvertura — Air — Gavotta I. II. — Bourrée —
Gigue
 5. Wolfgang Amadeus Mozart: Symfonia B-dur, čís. 33
Allegro assai — Andante moderato — Menuetto —
Finale

Diriguje: VÁCLAV TALICH

Spoluúčinkuje: Darina Žuravlevová, prof. Štátneho
konzervatória, spev

Respighi: Danse antiche ed Arie

Respighi, známy zjav talianskej hudby a príslušník smeru impresionistického, so záľubou študoval hudbu starých talianskych majstrov. Bohatá história talianskej hudby poskytla mu množstvo materiálu. Vybral niektoré skladby zo XVI. storočia a upravil ich pre moderný orchester. Pritom však zachoval ich archaický charakter.

Cikker: Spomienky

V troch jednoduchých, priezračných skladbách autor, akoby vo vidinách, sprítomňuje niektoré udalosti svojho života. Spomienky týkajú sa jeho vnútorných zážitkov, preto z hudby cítiť krehkosť ba intimitu. Kvintet fúkacích nástrojov korešponduje si ideálne s ensemblom sláčikových nástrojov.

Suchoň: Nox et solitudo

Malé obrázky Ivana Krasku daly podnet autorovi k ich prekomponovaniu do hudby a spevu. Vyjadruje hudobne nielen ich náladu, ale aj psychologickú podstatu. V harmonickej štruktúre príznačné je budovanie akordov na kvartách, nie na terciách. Pôvodne boli piesne upravené pre klavír, no úpravou pre orchester sa zvuková složka prehĺbila a spestrila.

Bach: Suita D-dur

Suity boli v dobe baroknej hudbou úžitkovou, »tanečnou«. Bach napísal štyri suity, každú pre iné nástrojové obsadenie. Rukopisy sa nezachovali a len vďaka ich obľúbenosti ostali rôzne opisy. Ako aktívny člen spoločnosti - hoci skladateľ cirkevnej hudby - nevyhýbal sa Bach písaniu hudby pre dobovú potrebu. Smrťou Bachovou končila epocha baroka, tak i jeho suity zmenou »spoločenskej módy« a tanečných foriem stratili svoju úžitkovú aktuálnosť. Až sto rokov po jeho smrti boli tieto suity objavené a znova uvedené do života, pričom sa zistila ich jedinečná hudobná hodnota.

Tretia suita D-dur je najpopulárnejšia svojim Andante, známym pod menom »Air«. Predohra začína ťažkým pohybom, dôstojného rázu.

K zvýrazneniu dôstojnosti používa Bach okrem sláčikového orchestra, štyroch hoboí a troch trubiek. Po úvode dominuje živá fuga a po nej sa navráti pomalý úvod. V nasledujúcom Air uchvacuje melódia hraná husľami. Až po Air nastupujú vlastné tance suity.

Mozart: Symfonia B-dur

Bohatý súbor 49 Mozartových symfonií môžeme chronologicky rozdeliť do troch období vzniku. Prvých tridsať napísal do svojich 18 rokov, ďalších šesť do svojich 26 rokov a ostatné do svojich 35 rokov. V Mozartovom živote boli chvíle, keď na tvorbu symfonie vôbec nemyslel, inokedy bol zase úplne zaujatý len tvorbou symfonií. Medzi jednotlivými obdobiami sú veľké vnútorné a slohové príbuznosti.

Symfonia B-dur patrí do stredného obdobia tvorby. Svojou energiou a cieľavedomým temperamentom preráža dobovú konvenciu. Témy sú výbušné v svojom vnútrajšku, len elegancia formy a výrazu túto výbušnosť utajuje. Tieto znaky sú spoločné všetkým dielam z doby Mozartovej zrelosti.

**Budúca dvojica koncertov Slovenskej filharmónie bude
vo štvrtok a piatok dňa 4. a 5. mája 1950**

Dirigent: VÁCLAV TALICH

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

VIII. KONCERT

KOMORNÉHO ORCHESTRA

BRATISLAVA, 27. APRÍLA 1950.